

under andre Vilkaar end de, hvorunder deres Aldersclasse i Almindelighed, den Aldersclasse, hvortil de som Børnepligtige høre, stilles. Dersom det ærede Medlem havde været mindre heldig, og nu havde været Underofficer, og havde gaaet Krigen igjennem som værnepligtig Underofficer, istedetfor at han nu er uværnepligtig Officer, saa havde han vist havt en Følelse for, at man ikke burde behandle de Underofficerer, man sendte hjem, og hvis Tjeneste man havde brugt, slettere end Officererne, fordi den Gne har været saa lykkelig at blive forfremmet til Officer. — Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, thi han mener, at der Intet ligger deri; men Underofficeren tænker ikke saaledes; han siger: Lykken har ikke været mig saa god, og det kan han maaskee sige med Rette; det kunne Alle sige i dette Liv; paa Lykken kommer det meget an i Verden; Fortjenesten er stor, jeg anerkjender med Fornøielse Fortjenesten; men undertiden maae Folk være fornøiede med at see deres Lys under en Skjeppe. De have havt de samme Lidelser, de samme Farer, og de ere paa samme Maade blevne revne ud af deres tidligere Forhold, og staae i den samme vanskelige Stilling for at faae en ny. Dersom man herimod indvender: Ja, det er simple Folk; de kunne gaae til at grave og pløie, saa tager det ærede Medlem feil; thi der er ligesaa fine Folk imellem dem; der er Brødre, hvoraf den Gne er uværnepligtig; — han gaaer hjem, og han er ikke mere stiftet til at grave end den Anden, som bliver Officer, saa at her vilde fremtræde en sfrigende Uretfærdighed, som ogsaa snart vilde blive gjort til Gjenstand for en velbegrundet Klage. Vi have altjaa her at holde os til den Maade, hvorpaa vi behandle de tilsvarende Mænd i en Aldersclasse. For ingen af Krigsreserveofficerernes Vedkommende kan der paaligge Lovgivningen nogen anden Pligt, end at takke dem hæderligt for deres Tjeneste; men der er en Billighedspligt, som taler til Fordeel for dem, som, uden at have havt nogen tvungen Forpligtelse mod Staten, have ydet den deres Tjeneste, men som ikke taler for dem, som have havt den Lykke, at gjøre deres Tjeneste som Officer. Denne Lykke bestaaer ikke alene i de gunstigere Livsforhold, men ogsaa i den Hæder,

han har vundet. Lad os tænke os, at to unge Menneſker, som komme tilbage fra Krigen i en Kreds, hvor den Gne lever som Soldat og den Anden som Officer; vil saa ikke den Modtagelse, han finder ved at være bleven Officer, allerede være en Betaling for hans Tjeneste, og skulle vi kaste saadant Brag paa det, som Gnen giver Manden, som Selvsølelsen giver Manden, at vi skulde sige: deri er ingen Løn; det er Stillingen, vi skulle tælle ham i Hæven? Vi kunne ogsaa komme ind paa Følelsernes Gebeet (Munterhed). Jeg troer — og nu kommer Louren til mig —, at jeg kan sige det ærede Medlem, at, naar han modent overveier dette, og sætter enhver Gensidighed, som følger med hans Stilling, tilside, saa vil han maaskee ogsaa komme til at give mig nogen Ret. Jeg troer, at, naar vi fastholde dette, ville vi komme til at følge den forrige Krigsminister, uden at sige, at han har været alene under Thingets Evang. Nei, han har været under den Overbeviisning, som gaaer ud fra den Forhandling, der her forefaldt forrige Gang, og det er sørgeligt, at der findes de, for hvem denne Art Overbeviisning ikke kan komme til at virke saa Meget, at de i det Mindste i deres offentlige Handlinger kunne komme til at rette sig noget derefter (Hør! Hør!). Det er ikke Fasthed, det er Stivstundethed (Ja! Ja!). Jeg troer ogsaa, at det vil blive klart, at efter den Forskjel, som her er gjort mellem de Krigsreserveofficerer, der ere udgaaede af Underofficersklassen, og de Krigsreserveofficerer, som ogsaa ere udgaaede fra Underofficersklassen, forsaavidt de alle have været forpligtede til at tjene i denne Klasse, forinden de bleve Officerer, men som ere udgaaede fra den, under begunstigede Forhold, og efterat man havde stillet langt mindre Stillingskrav til dem, kunne de Forstaaente gjøre Fordring paa en anden Behandling. Det er allerede blevet bemærket her, at de vare under et Contractforhold til Staten. Af hvilken Beskaffenhed var dette Contractforhold? De bandt sig til 8 Aars Tjeneste med et Tilfagn om — thi det er Noget af Det, man aldrig maa tabe af Sigte, at Forpligtelser og Rettigheder komme altid til at hænge noget sammen — med Tilfagn — siger jeg — om,